

KINH THUYẾT VÔ CẤU XỨNG

QUYỂN 6

Phẩm 12: Quán như Lai

Bấy giờ, Đức Thế Tôn hỏi Bồ-tát Vô Cấu Xứng:

–Này thiện nam! Trước đây vì muốn thấy thân tướng của Như Lai nên ông đến chúng hội này. Ông thấy Như Lai như thế nào?

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Con quán Như Lai hoàn toàn không có chỗ thấy. Con quán như vậy. Vì sao? Vì con quán Như Lai trước không đến, sau không đi, hiện tại không trụ. Vì sao? Vì bảo con quán tánh chân như của sắc nơi Như Lai, tánh ấy chẳng phải tánh chân như của sắc thọ, tánh ấy chẳng phải tánh chân như của thọ tưởng, tánh ấy chẳng phải tánh chân như của tưởng hành, tánh ấy chẳng phải tánh chân như của hành thức, tánh ấy chẳng phải thức, không trụ trong bốn giới, đồng với hư không giới, chẳng phải do sáu xứ sinh khởi, vượt qua sáu căn, không bị tạp nhiễm trong ba cõi, xa lìa ba cấu, thuận với ba giải thoát, đạt đến ba Minh, chẳng phải minh mà lại minh, chẳng phải thông đạt nhưng lại thông đạt tất cả pháp không bị chướng ngại, thật tế chẳng phải tế, chân như chẳng phải như, đối với cảnh của chân như thường không chỗ trụ, đối với trí của chân như luôn không thuận với chỗ sáng, tánh của trí và cảnh của chân như đều lìa cả hai; chẳng phải do nhân sinh ra, chẳng phải do duyên khởi; chẳng phải hữu tướng, chẳng phải vô tướng; chẳng phải tự tướng, chẳng phải tha tướng; chẳng phải một tướng, chẳng phải tướng khác; chẳng phải tướng của đối tượng, chẳng phải lìa tướng ấy, chẳng phải đồng với tướng ấy, chẳng phải khác với tướng ấy; chẳng phải tướng của chủ thể, chẳng phải lìa tướng ấy, chẳng phải đồng với tướng ấy, chẳng phải khác với tướng ấy; chẳng phải bờ bên này, chẳng phải bờ bên kia, chẳng phải giữa dòng; chẳng phải ở đây, chẳng phải ở kia, chẳng phải ở chặng giữa; chẳng phải trong, chẳng phải ngoài, chẳng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phải cả hai; chẳng phải đã đi, chẳng phải sẽ đi, chẳng phải đang đi; chẳng phải đã đến, chẳng phải sẽ đến, chẳng phải đang đến; chẳng phải trí, chẳng phải cảnh; chẳng phải chủ thể nhận thức, chẳng phải đối tượng được nhận thức; chẳng phải ẩn, chẳng phải hiển; chẳng tối, chẳng sáng; chẳng đứng, chẳng đi; không danh, không tướng; không mạnh, không yếu; không trụ một nơi, không lìa một nơi; chẳng tạp nhiễm, chẳng thanh tịnh; chẳng phải hữu vi, chẳng phải vô vi; chẳng tịch diệt, chẳng phải không tịch diệt; không có việc nhỏ nào để hiển bày, không có nghĩa nhỏ nào để nói; không bố thí, không xan tham; không giữ giới, không phạm giới; không nhẫn nhục, không sân giận; không siêng năng, không biếng nhác; không định tâm, không tán loạn; không trí tuệ, không ngu si; không nhớ kỹ, không quên mất; không xuất, không nhập; không đi, không đến; tất cả ngôn ngữ (nói năng) việc làm đều dứt bặt; chẳng phải ruộng phước, chẳng phải không có ruộng phước; chẳng phải được cúng dường, chẳng phải không đáng cúng dường; chẳng phải chủ thể chấp, chẳng phải đối tượng bị chấp; chẳng phải chủ thể thủ, chẳng phải đối tượng được thủ; chẳng phải tướng, chẳng phải không có tướng; chẳng phải tạo tác, chẳng phải không tạo tác; không có số, lìa các số; không chướng ngại, lìa các sự chướng ngại; không tăng, không giảm; bình đẳng với mọi bình đẳng, đồng với chân thật tế, đồng đẳng với tánh pháp giới; chẳng phải chủ thể xứng hợp, chẳng phải đối tượng được xứng hợp, vượt qua tánh của các xứng hợp; chẳng phải chủ thể lường tính, chẳng phải đối tượng được lường tính, vượt ra khỏi các lường tính; không hướng đến, không quay ngược, vượt khỏi các sự hướng đến quay ngược; chẳng mạnh, chẳng yếu, vượt ra khỏi các mạnh yếu; chẳng lớn, chẳng nhỏ; chẳng rộng, chẳng hẹp; không thấy không nghe không hay không biết; lìa các sự trói buộc, an nhiên giải thoát; chứng nhập bình đẳng với trí Nhất thiết trí; chứng đắc chúng sinh không có hai; thông đạt các pháp không sai khác; biết rõ tất cả không tội không lỗi, không đục không dơ, không bị chướng ngại; lìa các phân biệt; không tạo dựng không phát sinh; không hư không thật; không phát khởi không cùng tận; không từng có không sẽ có, không sợ không nhiễm; không buồn không vui; không chán không thích; phân biệt tất cả nơi chốn đều không có chủ thể duyên; tất cả nơi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chốn của danh ngôn đều không có chủ thể thuyết giảng.

Bạch Thế Tôn! Thân tướng của Như Lai là như vậy, phải quán như vậy không nên quán khác. Ai quán như vậy gọi là chánh quán. Nếu quán khác gọi là tà quán.

Khi ấy, Tôn giả Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát Vô Cấu Xứng này qua đời ở cõi nào mà sinh vào cõi Kham nhẫn này?

Đức Thế Tôn nói:

–Ông hãy hỏi ông ta thử xem.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi Bồ-tát Vô Cấu Xứng:

–Ông qua đời ở cõi nào mà sinh đến cõi này?

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Tôn giả biết rất rõ về tác chứng nơi các pháp. Vậy có pháp nhỏ nào có thể diệt hay sinh không?

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Thưa Bồ-tát Vô Cấu Xứng! Không có pháp nhỏ nào có thể diệt hay sinh cả.

Bồ-tát Vô Cấu Xứng hỏi:

–Nếu biết rõ tác chứng nơi tất cả pháp không diệt hay sinh, vậy sao Tôn giả hỏi tôi: Ông ở cõi nào qua đời mà sinh đến cõi này? Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Ý Tôn giả thế nào? Những nam nữ do huyễn hóa tạo ra chết ở cõi nào mà sinh đến ở đây?

Tôn giả Xá-lợi Tử trả lời:

–Nam nữ được huyễn hóa ấy không thể đưa ra để nói có chết hay sinh.

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Như Lai lẽ nào không giảng nói tất cả các pháp như huyễn hóa sao?

Tôn giả Xá-lợi Tử đáp:

–Đúng vậy, đúng vậy!

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Nếu tự tánh, tự tướng của các pháp như huyễn như hóa, vì sao Tôn giả lại hỏi ông chết ở cõi nào mà đến sinh cõi này? Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Chết tức là tướng đoạn diệt của các hành, sống là tướng liên tục của các hành. Mặc dù Bồ-tát qua đời nhưng không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đoạn tất cả hành tướng của các pháp thiện. Mặc dù Bồ-tát sinh nhưng không tiếp tục tất cả hành tướng của pháp ác.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói với Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Có thế giới Phật tên Diệu hỷ, Như Lai ở cõi ấy hiệu là Vô Động, vì hóa độ chúng sinh nên Vô Cấu Xứng ở cõi đó qua đời, sinh vào cõi này.

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Thật kỳ diệu thay! Bạch Thế Tôn! Đại sĩ này thật chưa từng có, có thể bỏ cõi Phật thanh tịnh, thích đến chốn đầy tạp nhiễm ô uế này.

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Ý Tôn giả thế nào? Ánh sáng mặt trời có thích nhập xen lẫn với tối tăm nơi thế gian không?

Tôn giả Xá-lợi Tử trả lời:

–Không, cư sĩ! Mặt trời vừa nhô lên thì bóng tối mất hẳn.

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Mặt trời vì sao đi qua châu Thiệm-bộ?

Tôn giả Xá-lợi Tử trả lời:

–Vì chiếu ánh sáng diệt trừ tối tăm.

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Bồ-tát cũng vậy, vì độ hữu tình mà sinh vào cõi Phật cấu uế, nhưng không ở xen tạp với những phiền não, chỉ nhằm diệt trừ phiền não tối tăm của chúng sinh mà thôi.

Bấy giờ, đại chúng đều khao khát muốn thấy những công đức trang nghiêm thanh tịnh nơi cõi Phật Diệu Hỷ, thấy Đức Như Lai Vô Động và chúng Bồ-tát, Thanh văn.

Biết tâm niệm của đại chúng, Đức Thế Tôn bảo Bồ-tát Vô Cấu Xứng:

–Này thiện nam! Tất cả đại chúng, những vị thần tiên trong đại hội này đều khao khát muốn thấy cõi Phật trang nghiêm công đức thanh tịnh Diệu hỷ, Đức Như Lai Vô Động và chúng Bồ-tát, Thanh văn, ông hãy hiện bày để họ mãn nguyện.

Bồ-tát Vô Cấu Xứng suy nghĩ: “Ngay chỗ ngồi này, ta nên dùng sức thần thông dời mau thế giới Diệu hỷ và núi Thiết vi, vườn rừng, ao hồ, suối rạch, hang hốc, biển cả, sông lớn, núi Tu-di, núi đồi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vây quanh, mặt trời, mặt trăng, sao, trời, rồng, quỷ, thần, chúng hội, cung điện Đế Thích, Phạm vương, chúng Bồ-tát, Thanh văn... xóm làng, thành ấp, đô thị, nhà ở của nam nữ lớn nhỏ, nói rộng cho đến Đức Như Lai Vô Động, Ứng Chánh Đẳng Giác, cây đại Bồ-đề, ngồi nghe pháp, biển hội đại chúng, các hoa sen báu, đi đến mười phương cõi vì các hữu tình mà làm Phật sự, có ba thang cấp báu tự nhiên vọt ra từ châu Thiệm-bộ thẳng đến đỉnh núi Tu-di. Cõi trời Tam thập tam vì muốn chiêm ngưỡng kính lạy cúng dường Như Lai Bất Động và nghe pháp nên mỗi ngày theo thang cấp báu này đi xuống. Người cõi châu Thiệm-bộ cũng muốn thấy nhà cửa vườn rừng nơi cõi trời Tam thập tam nên theo thang cấp báu này đi lên. Thế giới Diệu hỷ thanh tịnh được thành lập do vô lượng công đức hợp lại, dưới đến thủy luân trên đến trời Sắc cứu cánh. Ta lấy đặt trong lòng bàn tay phải, giống như vòng quay của người thợ gốm, giống như râu vòng hoa rôi đặt vào thế giới này để hiển bày cho đại chúng.” Sau khi nghĩ như vậy, ngay trên giường, Bồ-tát Vô Cấu Xứng nhập Tam-ma-địa hiện thân thông thù thắng, nhanh chóng lấy thế giới Diệu hỷ đặt trong lòng bàn tay phải rồi để vào trong thế giới này. Các Thanh văn, Bồ-tát, các hàng trời, người, đại chúng ở cõi ấy, ai có Thiên nhãn đều sợ hãi và cùng nói: “Ai đem chúng con đi? Ai đem chúng con đi vậy? Cúi xin Thế Tôn cứu hộ chúng con, cúi xin Bạc Thiện Thế cứu giúp chúng con.”

Khi ấy, Phật Vô Động vì theo phương tiện để giáo hóa chúng sinh, nên nói: “Này các thiện nam! Các ông đừng sợ sệt, các ông đừng sợ sệt, đó là do sức thần thông của Bồ-tát Vô Cấu Xứng, chứ chẳng phải do Như Lai làm ra đâu.”

Trời, người và những người mới học ở cõi ấy chưa đắc Thiên nhãn thông thù thắng đều an nhiên, không hay không biết. Sau khi nghe nói vậy, họ đều hoảng hốt hỏi nhau: “Chúng ta đang đi đâu vậy?”

Mặc dù cõi Diệu hỷ nhập vào cõi này nhưng tướng của cõi này không giảm không tăng. Cõi Kham nhẫn cũng không trở nên chật hẹp. Mặc dù hai cõi xen lẫn với nhau nhưng đều thấy chỗ ở như cũ không thay đổi gì cả.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn Thích-ca Mâu-ni dạy đại chúng:

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Các ông có thấy thế giới Diệu hỷ, cõi Phật trang nghiêm, Đức Như Lai Vô Động và các Bồ-tát, Thanh văn không?

Đại chúng đều thưa:

–Bạch Thế Tôn! Đã thấy.

Lúc ấy, Bồ-tát Vô Cấu Xứng liền dùng thần lực hóa hiện những hoa trời thượng diệu và các thứ hương bột khác, đưa cho đại chúng để rải cúng dường Đức Thích-ca Mâu-ni, Như Lai Vô Động và các Bồ-tát...

Đức Thế Tôn nói với đại chúng:

–Các ông muốn thành tựu cõi Phật trang nghiêm công đức như vậy vì các Bồ-tát thì phải tu học, thực hành những hạnh Bồ-tát mà trước kia Như Lai Vô Động đã từng tu tập.

Khi Bồ-tát Vô Cấu Xứng dùng sức thần thông thị hiện thế giới Diệu hỷ như vậy, thì có tám mươi bốn na-do-tha trời, người trong cõi Kham nhẫn đều phát tâm Chánh đẳng giác Vô thượng, ai nấy đều muốn được sinh về cõi Diệu hỷ. Đức Thế Tôn đều thọ ký cho tất cả sẽ sinh về cõi Phật của Đức Như Lai Vô Động.

Bồ-tát Vô Cấu Xứng dùng sức thần thông đời chúng Bồ-tát, Đức Như Lai Vô Động và cõi Diệu hỷ như vậy là vì muốn làm lợi ích cho hữu tình nơi cõi Kham nhẫn. Việc ấy đã xong nên Bồ-tát Vô Cấu Xứng đem cõi ấy về lại chỗ cũ. Khi cả hai cõi phân riêng ra, đại chúng hai nơi đều thấy rõ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Ông đã thấy Như Lai Vô Động và các Bồ-tát nơi thế giới Diệu hỷ rồi phải không?

Tôn giả Xá-lợi Tử thưa:

–Bạch Thế Tôn, con đã thấy! Con nguyện cho các hữu tình đều ở cõi Phật trang nghiêm như vậy. Con nguyện cho các hữu tình được thành tựu công đức viên mãn với phước đức trí tuệ như thế. Tất cả đều giống như Đức Như Lai Vô Động. Con nguyện cho các hữu tình đều được thần thông tự tại như Bồ-tát Vô Cấu Xứng.

Bạch Thế Tôn! Chúng con đã đạt lợi ích thù thắng tốt đẹp là được chiêm ngưỡng gần gũi bậc Đại sĩ ấy. Nếu các hữu tình chỉ được nghe pháp môn thù thắng này, nên biết cũng được gọi là khéo đạt được lợi ích thù thắng, huống chi đã nghe rồi tin hiểu, thọ trì, đọc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tụng thông suốt, giảng nói cho người khác, lại dùng phương tiện tinh tấn tu hành. Nếu các hữu tình đạt được pháp môn thù thắng như vậy, tức là đạt được kho tàng pháp bảo. Nếu các hữu tình tin hiểu pháp môn thù thắng này tức là tiếp nối con đường của chư Phật. Nếu các hữu tình đọc tụng pháp môn thù thắng là thành Bồ-tát, cùng Phật làm bạn. Nếu các hữu tình thọ trì pháp môn này là giữ gìn chánh pháp vô thượng. Nếu ai cúng dường pháp này thì nên biết nhà người ấy có Như Lai. Nếu ai ghi chép cúng dường pháp môn thù thắng này tức là giữ gìn tất cả phước đức nơi trí Nhất thiết trí. Nếu ai tùy hỷ với pháp môn này tức là tạo lập nên pháp hội lớn lao. Nếu giảng giải cho người một bài tụng bốn câu của pháp môn thù thắng này thì đạt được quả vị Bất thoái chuyển. Nếu thiện nam, thiện nữ đối với pháp môn thù thắng này mà tin hiểu, thọ trì, ưa thích, quán sát thì được thọ ký đạo quả Chánh đẳng Bồ-đề vô thượng.

M